

Kulturskolan Magasin

NR 5.2017

EN TIDNING

FRÅN KULTURSKOLERÅDET

MÖJLIGA MENTORSKAP

**Nu finns erfarenheter
samlade**

**Funkiselever
i Värmdö**

**»Trumpet är
roligast!«**

MÖT KULTURSKOLAN I ÅTVIDABERG

»Man kan måla tavlor«

»Vi ser med förväntan på det fortsatta arbetet.«

Inger Carlonberg,
Kulturskolerådets ordförande

Det tar tid att bygga en katedral

DET FINNS EN BERÄTTELSE som går så här: En vandrare passerade ett stenhuggeri. Tre arbetare jobbade med att hugga ut stenklossar. När vandraren frågade dem vad de gjorde svarade de med tre olika svar. Alla svaren var riktiga på sitt sätt men avslöjade olika perspektiv på arbetsuppgiften. En fråste surt: "Det här enformiga arbetet har jag gjort i fem år. Inte särskilt kul." Den andra svarade: "Jag fixar fina fyrkantiga stenar så de ska passa i muren där borta." Den tredje log och sa: "Jag bygger en katedral som kommer att bli helt fantastisk. Ser du muren där borta, jag ska göra fina fyrkantiga stenar som ska bli en vägg i katedralen. Det blir något att visa mina barnbarn!"

Det tar tid att bygga en nationell politik. I regeringens höstbudget fanns kulturskolan med. Även om många tycker det bara är småpengar som satsas är det dock några byggstenar som handlar om fler utbildningsplatser som ska passa lärare till kulturskolan, ökat statligt ansvar genom ett kulturskolecenter på Kulturrådet och sen fortsatt statsbidrag till kommunerna för att öka tillgänglighet till kulturskoleverksamhet.

Men nej, en riktig nationell strategi är det inte ännu. Men det finns incitament som pekar i rätt riktning. Det är också en styrka att dessa första grundstenar byggs både via utbildningsdepartementet och Kulturdepartementet. Vi ser med för-

väntan på det fortsatta arbetet.

Projektet I dina skor går mot sin avslutning och vi får i detta nummer läsa om det ömsesidiga mentorskap som kan uppstå när barn möter professionella utövare och om ett lärande i olika dimensioner. Att bli inspirerad av en yrkeskunnig utövare kan vara en riktig kick. Att gå i "någon annans skor" är lärorikt. Funkisverksamhet på kulturskolan finns det många exempel på. Vi tar del av reportage och påminner oss om att kulturskoleverksamhet är en verksamhet för alla barn och ska ges rätta förutsättningar för att ta del av utbudet.

I veckan har jag gjort ett antal lektionsbesök och påmindes igen om alla viktiga ögonblick, där konsten och uttrycken växer fram tillsammans med elever i olika åldrar och med så olika förutsättningar. Det tar tid att bygga en "konstnär", men med bra byggstenar är man på väg.

I DETTA NUMMER

- 8 Kulturskolan i Värmdö
- 14 I dina skor - projekt om mentorskap
- 17 Tibble Transibiriska
- 19 Ny kulturskola i Åtvidaberg

Bagatell

musikprodukter

Nyhet

Super LED lampa

6-8 timmars batteritid

alternativt nätanslutning. (15st ledlampor)

Passar även till våra

Klavernotställ.

Garanti 10 år på

Flygel- och pianomedar

Passar till alla pianon och flyglar. Kullagrade dubbelhjul av hög kvalitet.

Medar flygel

Även för

Digitalpiano

Medar piano

"Stage" lättvikts Gradängar

Livstids Garanti på alla

teleskopnotställ & vagnar

Bagatell 1

Från
7 500 kr

En vagn kommer lastad... med världens mest sålda notställ

- Liten vagn + 12 notställ
- Mellan vagn + 18 notställ
- Stor vagn + 18 notställ

Oslagbar kvalitet med livstids garanti.

Bagatell 2

Köp 6 betala för 5

TELESKOPET

Världsledande med bl.a. 85 % av den amerikanska marknaden och 75 % av den franska. Inga skruvar - bara att dra upp och ner. Snygg design som passar i alla miljöer. Finns i olika modeller

Teleskop standard

Teleskop transport lättvikt

Bagatell 3

KLAVERNOSTÄLL

"Nothajen" slukar alla dina notblad, böcker och pärmar. Köp 4 betala för 3.

Bagatell 4

ORKESTER / KÖRSTOL

"Sitt rätt"

Akustik-skärmar

Flyttas mycket enkelt.

Bagatell 5

TELESKOP DIRIGENT REGAL

Flaggskeppet bland våra dirigentnotställ.

Bagatell 6

PIANO PALLAR

BACH

AMADEUS

Något mindre och smidigare än storebror, men absolut lika stabil och solid.

+46 (0) 13-527 50 • info@bagatell.se • www.bagatell.se

VÄLKOMMEN TILL BARNENS MUSIKBUTIK PÅ NÄTET!

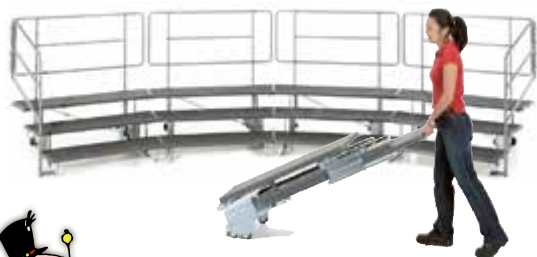

**BARNVISOR ■ RYTMINSTRUMENT
KLANGSPEL ■ BLÅSINSTRUMENT
STRÅNGINSTRUMENT ■ PRESENTARTIKLAR
TILLBEHÖR med mera**

www.barnensmusikbutik.se

KÖRGRADÄNGER

• Stabila • Hopfällbara • Infällda hjul • Räcken

Tel 0523-22517
Sparta System AB

Det finns mer på vår hemsida
www.spartasystem.se

EN TÄVLING I ÖRESUNDSREGIONEN FÖR UNGA KLASSISKE MUSIKER UNDER 21 ÅR

Öresunds Solist 2018

BLÅS OCH STRÅK

UTTAGNING I SVERIGE

lördagen den 13 januari 2018
på Kulturskolan Lund

UTTAGNING I DANMARK

lördagen den 6 januari 2018
på Københavns Musikskole

FINAL

söndagen den 11 mars 2018 på Ishøj Kulturskole
Vejledalen 9, 2635 Ishøj, Danmark

ANMÄLAN

online på www.oresunds-solist.com
senast den 25 november 2017

www.oresunds-solist.com

Sekretariat: Ishøj Kulturskole, Vejledalen 9
2635 Ishøj, Danmark, www.oresunds-solist.com

ANTA UTMANINGEN OCH VINN ETT PRESENTKORT PÅ WINDCORP VÄRT 10.000 KR

Provspela 3 instrument från Jupiter tillsammans med elever och skriv ett omdöme, så kan din musikskola vinna ett presentkort hos Windcorp.

Windcorp står för frakten tur- & retur. Skanna QR-koden eller besök Windcorps hemsida för mer information om tävlingsreglerna.

| STOCKHOLM | GÖTEBORG | MALMÖ | WWW.WINDCORP.SE

Ökat statligt engagemang för kulturskolan

REGERINGEN AVSÄTTER 10 miljoner till den statliga myndigheten Kulturrådet för att etablera ett kulturskolecentrum med uppgift att fördela bidrag, främja kunskapsutveckling, samverkan, uppföljning samt initiera och sprida forskning.

Statsbidrag för att nå fler och bredare

SEDAN 2016 fördelar Kulturrådet bidrag till kulturskoleverksamhet. Syfte är att göra kulturskolan mer jämlik och förbättra möjligheterna för unga att delta. 100 miljoner avsätts för bidrag 2018 och bidraget permanentas. Regelverket för bidraget skall uppdateras.

Rikskonferens 2018

VÄLKOMMEN till Stockholm den 21 mars! Kulturskolerådets rikskonferens är årets viktigaste branschträ inom kulturskoleområdet! På vår hemsida finns nu möjlighet att anmäla sig till 2018 års rikskonferens. Möt bland andra kulturministern Alice Bah Kuhnke och artisten Petter. Ett antal hotellrum finns reserverade. För att säkra boende så anmäl er så snart som möjligt! Det finns möjlighet att få fakturan på detta år och vill ni det så ange det i er konferensanmälan!

Utvärdering av kommunikationsplattform

KULTURSKOLERÅDET utvärderar nu tidningen Kulturskolan magasin, Facebook-grupper, nyhetsbrev och hemsida. En enkät har via e-post gått ut till samtliga kulturskolor. Era svar är viktiga! Sista dag för att lämna svar är den 13 november.

FOTO: THINKSTOCK

FLER LÄRARE TILL KULTURSKOLAN

Den 20 september presenterade regeringen budgeten för 2018.

– Glädjande med nya satsningar på kommunernas kulturskoleverksamhet, säger Torgny Sandgren på Kulturskolerådet.

Under 2018 satsar regeringen 25 miljoner och sedan 40

miljoner årligen för att få fler lärare till kulturskolan. Pengarna skall gå till olika utbildningsanordnare så att de kan skapa attraktiva utbildningar som passar för kulturskolan. De exakta formerna för hur pengarna skall hanteras är ännu inte klargjort men förväntas presenteras innan årskiftet.

Nyhet!

Gitarrlek

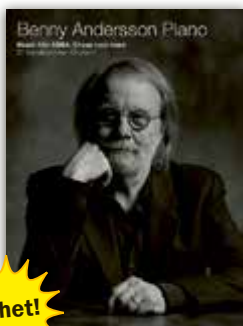
Spela och pyssla med musik!
av Jonathan Hjalmarsson
& Ingemar Sallmann

Gitarrlek är en rolig nybörjarbok för de yngre barnen. Musikaliska begrepp och notvärden vävs in på ett lekfullt sätt genom sånger, klapp-lekar, pyssel och spel. Boken är rikt illustrerad och inbjudande. Samtliga sånger i boken finns på Spotify.

Benny Andersson Piano

Musik från ABBA, Chess m.m.
21 transkriptioner för piano

Samtliga stycken från den nya CD-skivan Piano, omsorgsfullt transkriberade av Göran Arnberg och godkända av Benny Andersson. Förord av journalisten Camilla Lundberg samt ett stort antal fotografier.

Nyhet!

NOTFABRIKEN

www.notfabriken.se

Spelar du saxofon? Välkommen på en tre dagar lång frossa med konserter, workshops, seminarier och masterclasses med bl.a. Johannes Thorell, Rolf-Erik Nyström, Jörgen Pettersson och Saxofonkvartetten Rollin' Phones. För dig som är 10 år och uppåt; elev, student, pedagog och amatör.

Under 26 år: 500 kr/400 kr RUM- och SOF-medlem

Vuxen: 900 kr/800 kr RUM- och SOF-medlem

Anmälan senast 15 dec till:

lena.jakobsson@musikaliska.se.

Plats: Musikaliska, Nybrokajen 11, Stockholm

Läs mer: musikaliska.se/lansmusiken

BLÅSAR
SYMFONIKERNA

Länsmusiken
I STOCKHOLM

ANNONSERA I Kulturskolan magasin

*Nyttja Kulturskolan magasin
vid försäljning, meddelanden,
personalrekrytering med mera!*

FÖR MER INFO OCH ANNONSPRISLISTA 2018 KONTAKTA OSS!

ring: 079-348 55 03 eller

mejla: annonser@kulturskoleradet.se

UTGIVNING 2018

NR	MANUSSTOPP	UTGIVNING
1	15 jan	v. 8
2	19 feb	v. 11
3	12 apr	v. 20
4	16 aug	v. 39
5	4 okt	v. 44
6	8 nov	v. 49

DET ÄR SÅ JAG SÄGER DET

Johanna Broman Åkesson,
Fil dr i musikvetenskap

Den inre rytmen

JAG SER DEM GENOM FÖNSTRET. Långsmalgrå och korttjockblommig utgör det äldre paret ett intresseväckande blickfång. Jag slås av deras sätt att "hålla takten". Hans sviktande fyrtakt bredvid hennes pinnande åttondelar. En koreograf skulle inte ha kunnat koordinera dem bättre. Jag blir lycklig av att se dem. Människan är full av rytm och klang.

Jag tänker på vad Evert Taube skrev om sina föräldrar i självbiografen Jag kommer av ett brusand' hav: "de tillhörde den näst sista generationen av de européer som arbetade rytmiskt-musikaliskt. De sjöng, nynnade eller bar i hjärtat en melodi, en inre musik, när de arbetade. [...] Den musik som hjälpte mina föräldrar i arbetet kom inte utifrån men inifrån." (Observera att Taube även inkluderar sin egen generation!)

Taube menade att sången tystnat "i folkets hjärta" i och med schlagern och grammfonen. Hade Taube rätt?

Under Taubes uppväxttid kring 1900 var kultur något man fortfarande till stor del skapade på egen hand. Kulturen var alltid "live". Man sjöng, spelade, dansade och berättade historier tillsammans, för att förgylla vardagen och underlätta tunga och monotona arbeten. Musik, dans och berättande kunde uppstå spontant – mer som en lek än vad vi idag kallar konst. Välbekanta teman varierades på ett improviserat sätt. Utövandet var oskolat men eftersom man hade få professionella förebilder fanns inga måttstockar för vad som var "rätt". Kultur var en

»Kultur tycks främst stå för
något man möjligtvis kan ägna
sig åt efter arbetstid.«

självklar, integrerad glädje i det pågående livet.

Allt detta hade Evert Taube i ryggsäcken då han började uppträda för publik kring 1920. Den massmediala artisten var knappt född vid den tiden. Att uppträda i glada vänners lag gjorde Taube gärna, men att uppträda för pengar, inför en oengagerad, stimmig publik, var något annat: "Jag minns att jag som tribunartist tog farväl av något inom mig själv. Jag hade aldrig velat sälja min naturliga glädje. Som betald vis-sångare kände jag mig prostituerad."

IDAG HAR VI VANT OSS vid att kultur kommer i en färdig förpackning, proffsigt gjord och sluten i sin form. Planerad, polerad att beskåda och begäpa. När vi amatörer utövar någon form av konst, jämför vi oss med den polerade formen, vilket obönhörligen leder till känslan av tillkortakommande. "Man hör ingen nynna", som Taube konstaterade. Det spontana sjungandet, nynnandet, visslandet, som under tidigt 1900-tal kunde höras på gatan, upplevs som något ofärdigt – för att tala med Platon, en skugga i förhållande till idealen. Kulturens måttstock blir idealbilden, något utanför vår egen kontroll och vardag.

Ju mer passiv vi blir i vårt förhållande till kulturen desto onödigare riskerar den att framstå. "Kultur" låter fint, men vad ska vi ha den till? Att det kommer forskningsrapporter om kulturens hälsobringande effekter är positivt men borde det inte vara en självklarhet? Dessvärre tycks kultur främst stå för något man möjligtvis ägnar sig åt efter arbetstid.

Så på ett sätt hade Taube rätt, men inte helt. Människan bär fortfarande på en inre rytm, en inre musikalisk röst, men få låter den höras. Gatan, kontoret och bussen behöver den rösten, din känsla för rytm. Skjut undan några stolar och dansa. Skapa glädjen.

Taube kom med tiden att älska publikkontakten. Och publiken älskade honom, kanske just på grund av hans "ofärdighet", hans förmåga att ständigt omskapa sina visor och alltid hålla dörren öppen för nya infall.

IN I MUSIKEN

Hannah Öhman har provat olika instrument i Musikverkstan, men mest handlar det ändå om sång.

Hannah Öhman och Niclas Engemoen går i Kulturskolan på Värmdö. Hannah sjunger och spelar i Musikverkstan för funkiselever. Niclas är äldre, han har också varit med där, nu tar han trombon- och trumpetlektioner. Och så är musiken ännu mer: egna låtar, fler instrument. Kraft och sammanhang.

text & foto David Berjlund

»Fjärilen flyger från blomma till blomma, flyger så lätt som en vind. Hej lilla fjäril, kan du inte komma och sätta dej här på min kind?«

Det är nästan så man ser den där fjärilen, och de där blommorna, när Hannah Öhman sjunger Cajsa Litzell Skogholts sång. Men vi är inomhus, i en luftig undervisningssal i Musikens hus, i Gustavsbergs centrum på Värmdö. Hannahs lärare Monika Jonsson spelar piano, Hannah sträcker sig mot mikrofonen, hon blundar och sjunger så inlevelsen syns i kroppen. I slutet av sången slår hon ut med armen. Och så går hon direkt fram till pianot och sångböckerna som ligger där.

– Jag har en idé, säger hon, bläddrar och letar efter nästa sång.

HANNAH ÄR ELVA, snart tolv, och nu är det femte terminen hon kommer hit en gång i veckan för att vara med i Musikverkstan för funkiselever. Verksamheter är en av kurserna i kommunens kulturskola, och ramarna är ungefär som i andra ämnen. Fast med tio minuter längre lektioner, och så får man prova på många olika sätt att göra musik, i Musikverkstan.

– Jag sjunger, och så spelar jag lite på instrumenten, berättar Hannah.

På alla instrument?

– Jepp. Piano är roligt.

Vi ses innan lektionen, hennes mamma Maria Irebring är också med. Det kommer fram att storasyster Olivia och mamma Maria också

sjunger – »fast du sjunger ju i kör«, påpekar Hannah. Hon lyssnar på mycket melodifestival-låtar, och det är mycket musik i hennes skola, berättar hon. Fast att hon solosjöng för hela skolan på avslutningen är det Maria som tar upp, att Hannah steppdansar hemma likaså – men visst, det stämmer, säger Hannah: hon lärde sig det från filmen *Happy Feet*.

– Det är Mummel som steppar där, pingvinen.

Musiken är viktig, det är helt uppenbart. Men varför? Vi resonerar om det, Hannah och jag och mamma Maria, och kommer fram till att musik gör att det känns bra. I kroppen, faktiskt. Man får kraft.

När Hannah ska säga något om varför hon kommer hit till Kulturskolan och Musikverkstan säger hon att det handlar om att lära sig och ha roligt. Kanske handlar det om någon sorts sammanhang, också.

– Jag tycker ju om det, jag tycker om mycket musik. Och hemma är jag lite ensam.

Fast när hon väl är här är hon inte så intresserad av att sjunga och spela med fler, det räcker bra med Monika. De spelar piano tillsammans, och Monika kompar när Hannah sjunger. Ibland sjunger hon låtar hon skrivit själv, om sitt liv, ibland sånt hon hämtar ur alla böcker som Monika har.

Vad kan det vara för låtar då?

– Ja ... vad kan jag säga, det finns många sånger.

Maria nämner en: Fjärilen flyger. Jo, Hannah håller med, den brukar hon sjunga.

Den har jag nog inte hört.

– Då ska du få höra den, sedan.

DET FÅR JAG ALLTSÅ, sedan, när Hannah och Monika är igång inne i rummet där en vägg är full av cellor, och bygelgitarrer samsas med pianon och andra instrument på golvet.

Fast allra först sjunger Hannah en annan sång som precis som sången om fjärilen handlar om möten och kontakt: *Du och jag är vänner*.

Hannah letar fram låtar i böckerna, Monika är följsam ackompanjator. Den där inkänningen är viktig i Musikverkstan. Monika berättar →

**»Jag tycker ju om det,
jag tycker om
mycket musik.
Och hemma är jag
lite ensam.«**

**Hannah
Öhman med
sin mamma
Maria
Irebring.**

senare att lektionerna ser väldigt olika ut, beroende på varje elevs förutsättningar. Den utgångspunkten, som blir nödvändig när man arbetar med funkiselever, bidrar en del till resten av verksamheten i Kulturskolan också – elever kan ju ha sina egenheter utan att ha någon diagnos.

– Målet i Musikverkstan är att det ska bli samspel, men hur vi gör beror på. En del elever prövar sig långsamt fram tillsammans med läraren, andra lär sig noter och går vidare till vanliga lektioner.

NICLAS ENGEMOEN är en av dem – han har gått på Kulturskolan och Musikverkstan i många år. Nu är han tjugo år, och i vår går han ut gymnasiet. Just när jag ska träffa honom är han på sin trombon- och trumpetlektion. Jag hör musiken genom dörren, och får sitta med och lyssna medan Niclas och hans lärare Anders Söderkvist spelar vidare. Niclas växlar mellan trombon och trumpet, båda låter fint, och när sista tonen i *Flintstones* klingat ut plockar Niclas ner sina instrument i väskorna och går före mig till ett bord ute i foajén.

Du spelar ju både trombon och trumpet. Vilket är roligast?

– Trumpet. Men hemma spelar jag klarinett och saxofon också. Piano, trummor och gitarr också. Och blockflöjt och mungiga och munspel, berättar Niclas.

Det är han som är musikern i familjen, hans föräldrar spelar inte. Men varför ägnar han så mycket tid åt musiken? Det är lite svårt att förklara – musik är hans grej, helt enkelt, han kan det och tycker om det.

För nästan två år sedan uppmärksammades han extra för det, när han fick ett stipendium, från föräldraföreningen som fanns knuten till kulturskolan då.

– Jag fick en tavla, och jag spelade trumpet och Anders spelade piano, Idas sommarvisa. Och jag spelade *My heart will go on*, från Titanic, en kärlekslåt. Det var här på Gustavsbergsteatern, mamma och pappa var i publiken, de var så stolta.

Nervöst?

– Nej. Det var kul, jag var inte nervös.

NICLAS HAR VARIT med en stor del av de uppåt tio år som Musikverkstan har funnits.

På sistone har Värmdö kulturskolas verksamhet som är speciellt riktad mot funkiselever vuxit – dels har man kunnat satsa mer på Musikverkstan än tidigare, tack vare att staten gett extra anslag för ökad tillgänglighet, och dels har man satt igång en funkiskör. En poäng med kören är

att man musicerar flera tillsammans – annars är samspelet mest mellan en lärare och en elev i funkisverksamheten.

Kören ska upp på scen också, berättar Monika, och planen är att den ska delta i den nationella Funkisfestivalen.

Och Niclas är förstas med och sjunger, också.

– Jo. Igår var jag på kören, med Monika, som jag känner. Vi sjöng *En dag*, Tommy Nilssons låt, berättar Niclas, och räknar upp de han känner som var med.

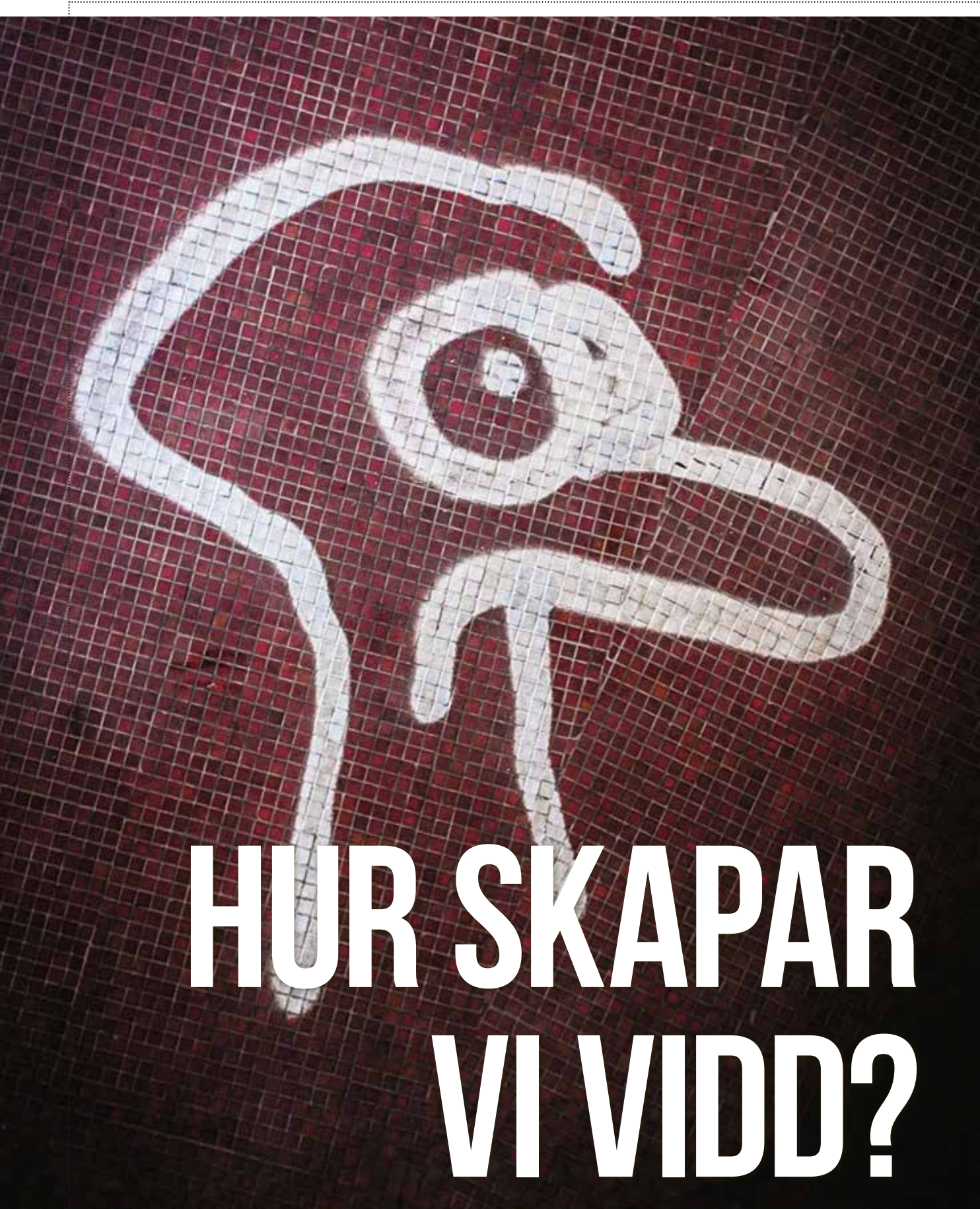
Men du, vilken låt är den bästa du vet att lyssna på då?

– Enkelt! SOS. Abbalåt. ■

**» Och jag spelade
My heart will go on,
från Titanic, en kärleks-
låt. Mamma och pappa
var i publiken, de var
så stolta.«**

Niclas Engemoen spelar trumpet och trombon i kulturskolan på Värmdö, hemma spelar han många fler instrument. Och så är han med i nystartade Funkiskören.

HUR SKAPAR VI VIDD?

Funktionsnedsättning, funktionsvariation, funktionsuppsättning, funktionshinderpolitik, funk, särbegåvning eller funktionell på hjul? Begreppen är många och svåra att manövrera runt. Det är lätt att trampa någon på tårna. Eller tro att man har gjort det. Ändå är vi alla i någon mån – från väldigt lite till väldigt mycket – funktionsnedsatta. Men vi är allt annat än lika. Därför måste också kulturskolan ha VIDD – undervisa på olika sätt. Det menar projektet VIDD som drivs av föreningen Pascal – inTRYCK påTRYCK utTRYCK avTRYCK.

Text: Håkan Sandh & Susanna Cederquist

Foto: Butch & Susanna Cederquist.

HUR SKAPAR VI en undervisning på kulturskolorna som passar så många som möjligt? Hur kan alla lektioner vara anpassade för elever som har någon form av svårighet, liten eller stor, så att de kan nå ett maximalt lärande? Det kan låta som en självklarhet att alla lektioner skall passa alla, men när vi tittar på lektioner ur perspektivet funktionsnedsättningar/funktionsvariationer är det i detaljerna som kvaliteten sitter. Läses exempelvis all text på bilder eller tavlor upp? Annars har de ca 10 % av eleverna med läs- och skrivsvårigheter svårt att följa med. Ges alla instruktioner i exempelvis en dansgrupp eller på en instrumentallektion både genom förebildande och muntligt? Eller snarare inte bara muntligt för i så fall har många elever inom autismspektrat svårt att förstå. Det finns kanske ett tiotal råd av denna typ som alla lärare borde få upprepade ofta för att de skall bli självklara. Vi tror att när det gäller att skapa bredd, dvs VIDD, i all undervisning är detta den viktigaste aspekten av att arbeta med funktionsnedsättningar/funktionsvariationer.

HUR MYCKET ALLA LEKTIONER än har VIDD så kommer alla kulturskolor ändå behöva skapa mer specialanpassade lektionstillfällen för vissa elever. En del kulturskolor, som Örebro och

Stockholm, gör det genom att ha speciella delar av sina kulturskolor dit de som anser att de har behov av mer anpassad verksamhet kan söka sig. Om en elev med en funktionsnedsättning/funktionsvariation söker sig till den verksamheten eller den övriga kulturskoleverksamheten är ett beslut som eleven/föräldern själv tar. Att ha verksamhet som är mer inriktad på de med funktionsnedsättning/funktionsvariation är väldigt bra, men det gäller att komma ihåg att de flesta med en funktionsnedsättning/funktionsvariation finns inom den övriga verksamheten.

VIDD har nu genomfört fyra seminarier i Luleå, Göteborg, Malmö och Stockholm där goda exempel på undervisning har presenterats. Utvärderingen av dessa är inte klar men några slutsatser kan ändå dras:

Det finns gott om exempel på bra verksamhet men många av dessa känner dåligt till de övriga.

Det finns ett stort behov hos lärare/pedagoger att mötas och utbyta erfarenheter.

Begrepp som funktionsnedsättning/funktionsvariation betyder olika saker för många som använder dem, exempelvis tänker en del bara på intellektuella funktionsnedsättningar.

PROJEKTET KOMMER nu arbeta vidare med att formulera vad ett

VIDD-dag på SMI i Stockholm. Uppifrån från vänster: Niklas Kristensson, Karin Erika Johansson, Per Lodenius, Håkan Sandh och Lars Ohly.

pedagogiskt stöd skall omfatta, och senare om det skall vara i bokform, en hemsida eller helt enkelt återkommande fortbildningsdagar. För de som arbetar med estetiska ämnen inom skolan finns redan en hel del av detta inom SPSM, Specialpedagogiska skolmyndigheten. Alla som arbetar inom kulturskola kan också vända sig dit, men SPSMs uppdrag från riksdagen inskränker sig till den obligatoriska skolan.

Innan projektet är slut skall det finnas ett klart förslag hur lärare på kulturskolor i hela landet skall kunna få stöd i sitt arbete med elever som har stora eller små funktionsnedsättningar/funktionsvariationer. Målet är att det permanentas efter 2019.

Har du tankar kring projektet – hör gärna av dig! ■

VIDD

- Projektet VIDD – är ett Arvsfondsprojekt som drivs av föreningen PASCAL- inTRYCK påTRYCK utTRYCK avTRYCK. Föreningen startade efter kulturskolerådets projekt med samma namn. Det avslutades 2010.
- VIDD startade 2017 och avslutas i december 2019.
- Kulturskolerådet deltar i projektets referensgrupp.
- Projektets mål är att ta fram hur ett pedagogiskt stöd inom området kultur och funktionsnedsättning/funktionsvariation för skolor, kulturskolor, studieförbund och föreningar skall se ut.
- Projektledare är Susanna Cederquist.
Mailadress: info@vidd.nu.
Mer info finns på www.vidd.nu

ETT LÄRANDE ÖMSESIDIGA MENTORSKAP

ARVSFONDSPROJEKTET I DINA SKOR AVSLUTAS

Arvfondsprojektet I dina skor – om ömsesidigt mentorskap i kulturskolan – som pågått i tre år, avslutas nu. Resultaten visar hur givande det kan vara att både från ett barns och vuxens perspektiv våga betrakta tillvaron från någon annans skor, släppa på prestationskraven och låta det gemensamma intresset för en viss konstform stå i fokus.

text Ida Thomson, foto Malin Aghed

NU KAN DU TA DEL AV RESULTATEN OCH LÄRDOMARNA

Lärdomarna och upplevelserna bär nu alla de barn- och vuxenmentorerna som deltagit med sig vidare. Deras erfarenheter från projektet har spridits längs projektets gång i form av artiklar i Kulturskolan magasin och genom inlägg på projektets Facebook-sida. Dessutom har en sammanfattande inspirations-skrift från projektet tagits fram och den finns nu tillgänglig på Kulturskolerådets hemsida. Där finns även en sammanfattande film som kan ge ytterligare inblick i projektet. Förhoppningen är att lärdomarna från projektet ska ge inspiration och stöd till professionella kulturutövare och medarbeta-

re inom kulturskola och kulturinriktad fritidsverksamhet som närmare vill utforska hur möten mellan barn och professionella kulturaktörer kan ta sig uttryck. På sikt kan ömsesidiga mentorskap bli en del av kulturskolans och institutioners ordinarie verksamhet och på så sätt berika den.

OM I DINA SKOR

Projektet har gått ut på att utforska ömsesidigt mentorskap i kulturskolan i form av möten mellan barn och professionella kulturutövare. I det utforskande angreppssättet har ett 20-tal mentorspar i Gävle, Göteborg och Kalix matchats ihop och under några månader, återkommande träffats

kring ett gemensamt intresse för ett kulturuttryck, som bildkonst, musik, dans eller teater. De har både setts på konstnärernas och barnens domäner: i ateljén, studion eller kulturskolan. De flesta mentorsparen har träffats 5-10 gånger och vanligen mellan 1-2 timmar varje gång.

DELPROJEKTLEDARE SOM STÖTTAT ARBETET

Både i Gävle, Göteborg och Kalix har det funnits projektledare som rekryterat mentorer, matchat ihop dem och stöttat mentorsparen under deras gemensamma resa. Utöver enskilda möten mellan vuxen- och barnmentorer har också gruppträffar, framför allt mellan de tre delprojektledarna och mentorerna gett uppskattade möjligheter till erfarenhetsutbyten.

ATT HITTA MENTORER

Kulturskolans medarbetare har i många fall varit viktiga för att identifiera möjliga barn- och vuxenmentorer i projektet. I Göteborg har även Passalen, en förening som arbetar för att erbjuda barn med funktionsvariationer en meningsfull fritid, varit till stort stöd både →

Ömsesidigt, konstnärligt mentorskap mellan
BARN & PROFESSIONELLA KULTURUTÖVARE

En inspirationskräft utifrån erfarenheterna
i arbetslivsprojektet i åren 2015-2017

KULTURSKOLRÅDET

Erfarenheterna
från barn- och
vuxenmento-
rerna finns nu
samlade i en
inspirations-
skrift.

för att identifiera barnmentorer men också stödja mentorsparen under hela arbetet. Vuxenmentorerna har rekryterats genom förfrågningar riktade mot kulturinstitutioner som Norrbottensmusiken och Göteborgsoperan, men även enskilda dansare, konstnärer och musiker. De som tackat ja har ofta gjort det utifrån en förhoppning om att fritt och nyfiket få stimulans och inspiration genom möten med en annan individ.

HUR EN VUXENMENTOR SKA VARA

"De ska vara som min vuxenmentor. Det känns väldigt tråkigt att de snart är slut. Vill gärna vara mer med min vuxenmentor. Hon är min bästa vuxenkompis."

"Snälla. Inte ta över allt och bestämma allt. Samarbetsvillig och framåt."

"Vara beredd på stora idéer som kan förverkligas".

Det här är exempel på svar vi fått från barnmentorerna när vi frågat dem hur de tycker att

Inspirerande, nyfikna och prestigelösa möten.

en vuxenmentor ska vara. Öppen, snäll, påhittig, lyhörd och intresserad är några viktiga drag.

BARN MED FUNKTIONSvariation – EN VIKTIG MÅLGRUPP FÖR ARBETET

En ambition i projektet har varit att i så hög utsträckning som möjlig arbeta med barnmentorer med funktionsvariationer. I Göteborg har alla barnmentorer haft någon slags funktionsvariation. I Gävle och Kalix har ungefär en tredjedel av barnmentorerna haft någon slags funktionsvariation. I inspirationsskriften har erfarenheterna från Göteborgsprojektet getts extra utrymme både i form av exempel från arbetet men också i form av tips för andra som vill pröva på liknande mentorskap. Vikten av att låta det ta tid att bygga relationer, strävan efter prestigelöshet och minskat fokus på prestation är några av medskicken som Göteborg gör.

ÖMSESIDIGHET I PRAKTIKEN

Ambitionen om ett ömsesidigt mentorskap har varit en viktig utgångspunkt i projektet. I praktiken har det handlat om många saker - om att skapa och utveckla tillsammans, om att upptäcka varandras intressen, om att se varandras perspektiv och om att både bestämma mötenas innehåll och form. Det har handlat mer om förhållningssätt än absolut jämbördig uppdelning av ansvar och arbetsuppgifter. Från barnen perspektiv har ömsesidighet kanske inte alltid handlat om att ta lika mycket initiativ men att däremot respektera och lyssna till varandras tankar, viljor och idéer. Att ses som en jämbördig samarbetspart som en vuxen kan ha reellt utbyte av att arbeta tillsammans har för fler av barnen varit en spännande

erfarenhet.

UTMANINGAR OCH HINDER LÅNGS RESANS GÅNG

Som alla projekt har det funnits problem och utmaningar som behövt hanteras under de tre år som projektet pågått. Långa avstånd, tidsbrist, rekrytering av lämpliga mentorer är några exempel på områden där projektet bidragit med värdefulla lärdomar. Vikten av att arbeta utåtriktat för att nå barn med funktionsvariationer som ibland inte är en så vanlig målgrupp i kulturskolan har blivit tydligt i projektet. En utmaning har handlat om att förhålla sig till ett projekt med stora frihetsgrader - att individuellt anpassa arbetssätt och möten utifrån varje mentorspars behov och förutsättningar. Att också tydligt, framför allt i relation till vuxenmentorn, försöka specificera vilket åtagande de gör i projektet har också varit viktigt för att undvika avhopp och tidsbrist.

UPPLEVELSER FRÅN DE SOM DELTAGIT

Upplevelserna från de som deltagit i projektet har i stort varit mycket positiva. Både barn- och vuxenmentorer tycker att den resa de varit med om i mentorskapet har varit givande och rolig, men ibland också arbetsam. Barnmentorerna lyfter framför allt fram det positiva i att få ha arbetat nära en professionell kulturaktör. De uppskattar också ett samarbete inte byggt på att den vuxne ska lära ut till barnet utan som handlat om ett reellt, jämbördigt samarbete och ett gemensamt intresse. Vuxenmentorerna lyfter framför allt fram de nya perspektiv som mentorskapet gett. Hos vissa har det tvingat fram andra perspektiv på deras arbete och lett till reflektion över egna arbetssätt och resultatfokusering. ■

Det är mycket längtan i texterna. Det är sorg, vemod men samtidigt fullt ös. Tibble Transsibiriska har dykt djupt ner i den romska musiken, från Ryssland till Rumänien och skapar en egen variant. I våras släppte bandet sin andra skiva.

text Jane af Sandberg, foto Kola Productions

GRÄNSÖVERSKRIDARE

TIBBLE TRANSSIBIRISKA

DERAS TEMPO TAR NÄRA på andan ur publiken, som inte kan vara stilla.

– Den tuffaste publiken är den sittande. Vår musik vill man röra sig till, säger Alexandra Särström.

– Men om fem personer står längst fram och är helt med och resten av publiken är helt stilla. Ja, då räcker de där fem, som blir den viktigaste bekräftelsen, säger Martin Kjellgren.

Allt började med att två grannar i den lilla byn Tibble utanför Leksand började spela romsk musik tillsammans. Bandets musik är idag en mix av svensk folkmusik och romsk musiktradi-

tion och de består av sex musiker. De har spelat runt om i Norden och vann i fjol Dalecarlia Music Awards. Hittills har det blivit drygt 100 spelningar. När nya plattan kom landade den på plats 38 på Transglobal Worldmusic Chart.

– Och det är hela världens musik. Det är ju faktiskt svinbra, säger Johan Testad.

Det är han och Jonas Runefelt som bor grannar i Tibble och som skriver det mesta, både musik och texter. Övriga är med när låtarna ska arrangeras. Musiken är en stark del i livet för dem alla och de rör sig i olika genrer. Det kan vara en av bandets största tillgångar. →

Från vänster, Emil Rotsjö, Martin Kjellgren, Alexandra Särström, Jonas Runefelt, Johan Testad och Mats Jonsson

– Men det gör också att vi hamnar mitt emellan stolarna genremässigt. Vi har en konstig sättning, ingen klassisk uppsättning av instrument, säger Mats Jonsson, som nu skrivit en instrumental låt.

Flera av spåren på skivan, som heter Duj vilket betyder två på romani, visar tydligt gränsöverskridandet. Bandet har samarbetat både med hiphopgruppen Bonbon & Yra, Dogge Doggelito och Marit Bergman.

Första spelningen med hela bandet var i februari 2012. Då spelade de låter som redan fanns. Traditionella romska låtar. Men något hände när de ville spela in en skiva.

– För att få gratis studiotid för inspelningen, på Boomtown i Borlänge, var kravet att vi hade minst 50 procent eget material. Det var bra för oss, säger Johan.

Hur har ni hittat ert sound?

– Det startade i nyfikenhet och lusten att utforska musiken med romska rötter. Vi började med rysk romsk musik men har sedan lyssnat oss igenom bland annat Ungern och Makedonien, säger Johan.

Han förklarar att den romska musiken gör honom varm om hjärtat. Den är vemodig och har samtidigt riktigt drag.

– Den är både ekvilibristisk och punkig på samma gång, både avancerad och väldigt fri.

Jonas fyller i:

– Det passar så bra att spela den här musiken akustiskt utan en massa effekter. Det gillar jag och det är en utmaning. Jag har lärt mig mycket.

En del av texterna är på romani, att göra det är känsligt, och viktigt, för bandmedlemmarna:

– Vi har gjort väldigt noga research. I början var vi nervösa för vad folk med romskt ursprung skulle tycka om det vi gjorde. Men vi har bara fått positiva signaler, säger Jonas.

Idag känner de sig tryggare i språket och har fördjupat kontakten med bland annat gruppen Bahtale Roma med ursprung i Polen. De är med och gästar på flera låtar på skivan och brukar ibland uppträda med bandet.

Att samla en band med sex musiker kräver en del.

– Det är viktigt att alla har koll på alla grejer, att vi känner oss trygga. Då kan vi stötta varandra, lyssna in. Vi har en trygghet i varandra, som i en familj. Det är viktigt för att det ska fungera musikaliskt, säger Alexandra.

Jonas fyller i och talar om att musiken ju bara är ett annat sätt att kommunicera:

Agenten:

– När jag såg dem live, inför en hänförd och entusiastiskt dansande publik, fanns alla delar på plats, musik som låter bra både på skiva och som golvar en på en livescen. Då går det inte att tacka nej. Och efter alla mina år i musikbranschen är det så sällan jag springer på något som får igång mig. Det fick Tibble Transsibiriska och precis av den anledningen vill jag presentera dem, säger Birgitta Häller, som började jobba för bandet inför skivsläppet i våras.

– Om vi inte kan samarbeta kan vi inte spela ihop.

Om de har olika ansvar i bandet är det inte tydligt, förutom att Emil ska boka turnébussar och att Martin pratar mycket.

– Det är en väldigt tuff bransch och det krävs ihärdighet. Du måste följa upp varje mejl, varje samtal. Det kan vara lite drygt. Men Johan och Jonas är bra på det, säger Martin.

De hade två stora spelningar för att lansera skivan. Dels på Fasching i Stockholm, där var det nära på fullt och fullt ös. Dels i Tällberg i Dalarna, och där var det fullbokat. Den här typen av events ger inga stora inkomster, de bjuder in många. Men det ger på sikt mycket och handlar om att visa upp sig.

En skiva finansierar inte heller sig själv, men behövs som ett sätt att presentera sig:

– Det är fortfarande en happening kring ett skivsläpp, säger Johan.

De finns på Spotify och Jonas tror att det alltid är klokt att vara så tillgänglig som möjligt.

Var ni nervösa inför att spela på Fasching, en legendarisk klubb?

– Nej, säger Martin.

– Jo, säger Johan och förklarar att han verkligen kände att mycket stod på spel, i Stockholm och en känd scen.

Men det gick bra och bandet kände sig väldigt nöjda. Men summerar också att allt inte sker i Stockholm även om många i musikvärlden tror det.

Hur tänker ni er framtiden?

Martin svarar direkt:

– Jag skulle vilja leva bara på att spela med Tibble.

De andra fyller i att det vore något att gå ner i halvtid på jobbet och nog vill de vidare. De talar om Europa och USA. Det känns inte så avlägset med tanke på att deras skiva spelas på många radiokanaler i bland annat Spanien och Grekland. ■

Tibble Transsibiriska

Första skivan, »Tibble Transsibiriska«

Andra skivan, »Duj«, två på romani, kom ut i år.

Johan Testad, sång och gitarr

Jonas Runefelt, domra(ryskt långhalsat stränginstrument) och sång

Mats Jonsson, bastuba

Alexandra Särström, saxofon, dragspel och sång

Martin Kjellgren, slagverk och sång

Emil Rotsjö, fiol och sång

www.tibbletranssibiriska.se

Finns på Spotify

KOMMUNEN STARTADE EGET I ÅTVID

Maria Gullqvist
väntar in barnen
vid Centralskolan i
Åtvidaberg, innan
de tillsammans
promenerar till
Kulturskolan.

LANDET RUNT

För knappt två år sedan startade Åtvidabergs kommun egen kulturskola, efter många år med en föreningsdriven. Starten blev brådstörtad, verksamheten är – som kommunen – ganska liten. Men kulturskola har man, med bredd och med monstertema i Bild och form.

text & foto David Berjlund

VAD GÖR EN verksamhetsledare vid kulturskolan? Maria Gullqvist har den tjänsten i Åtvidaberg, och i hennes jobb ingår att hon vid tvåtiden varje torsdag går till Centralskolan.

– Jag hämtar några elever. Det var föräldrar som hörde av sig och var lite osäkra på om barnen kunde gå från skolan till kulturskolan, så då sa jag att jag hämtar allihop. →

Centralskolan ligger högt, den här dagen lyser den i höst-solen, och när Maria är på plats kommer snart Ludvig. Sedan dyker Love upp, och Eira, och de andra. Allihop går i tvåan, de är inte helt samlade hela tiden, så promenaden tar ett tag, men nästan i tid är de framme vid Kulturskolan, vid gamla torget, och så går de upp till sin lektion i bild och form.

ÅTVIDABERG har länge varit känt för sitt fotbollslag - och för Facit, som tillverkade räkne- och skrivmaskiner. Fabriken låg här vid torget, den slogs ut av konkurrensen från elektroniska maskiner, och det var en faktor bakom en ekonomisk kris i Åtvidaberg som gav kommunala besparingar där musikskolan las ned. I stället skrev man 2004 avtal med en ekonomisk förening som skulle driva kulturskola. Den fick kommunalt bidrag, var mest inriktad på musik men gjorde bra verksamhet - det säger alla jag pratar med. Men efter tio år ville kommunen ha större bredd i verksamheten, och dessutom hade bidraget man gav blivit så stort att det egentligen krävde en upphandling. Efter en utredning beslutade man att starta en kommunal kulturskola.

Allt det här berättar Anna-Lena Grusell, Åtvidabergs verksamhetschef för turism, fritid och kultur. Hon är nöjd med vart man kommit, men säger att det var en svettig process.

Maria Gullqvist var inte inblandad alls, men att det fortfarande är sårigt märker hon ju, och när jag frågar om kommunens beslut

»Just nu tycker jag att det finns en stor möjlighet för kulturskolan att växa«

MARIA GULLQVIST

var kontroversiellt svarar hon blixtnabbt.

- Ja. Mycket. De som drev den musikskolan tyckte att det var väldigt orättvist.

DEN NYA VERKSAMHETEN fick rivstarta. Beslutet togs vid midsommar 2015 och kulturskolan startade vid nyår, utan att ha så mycket mer än själva uppdraget: att bredda verksamheten och göra den tillgänglig för alla. Organisation har fått växa fram och lokalfrågorna har man löst efterhand.

- Vi gjorde en broschyr för att presentera verksamheterna,

dans, bild och form, instrument och Skapa med teknik. Den kursen gick jättebra, det var fullt direkt! Man använde tekniken som material, att leka, bygga med robotar, göra bananpiano ... väldigt lustfyllt!

Den minst traditionella kursen fylldes - och där syntes genast en poäng med att starta nytt: inga gamla hjulspår, fritt att välja väg. Fast lite uppförbacke var det också, för konflikten har legat kvar och pyrt hos en del.

- Men det är bara när man kommer in på det här gamla, annars möter jag sällan något negativt, säger Maria.

ÅTVIDABERGS KOMMUN är en idrotts- och industripräglad kommun med runt elva tusen invånare

Maria Gullqvist, verksamhetsledare i kulturskolan i Åtvidaberg.

Love gör monster.

Åtvidabergs kulturskola

- Kulturskolan är kommunal sedan 2016, tidigare bedrevs den av en ekonomisk förening som sedan 2004 fick bidrag från kommunen.
- Kulturskolan är öppen för elever från förskoleklass till gymnasiet, med olika åldersgränser för olika ämnen.
- 107 elever är inskrivna i kurser, och det är kö till alla kurser.
- Just nu kan man lära sig spela trummor, gitarr, trumpet, valthorn, ukulele, trombon, piano, sång, eller gå på bild och form, slöjdklubb eller dans. Träblås på gång.
- Dans är största ämnet, med 39 elever i olika dansgrupper. Nästan lika många spelar något instrument, och i såväl sång som slöjdklubb och bild och form är ett tiotal elever med.
- Framför allt är det yngre barn som är med. Könsfördelningen är totalt sett ganska jämn.
- Undervisningen sker ibland individuellt (framför allt på instrument) och ibland i grupp (dans, bild & form och slöjdklubb).
- Undervisningen sker efter skoltid – ibland i skolor, men oftast i kulturskolans egna lokaler.
- Avgift: 500:-/termin och kurs.
- Förutom kurserna har man lovverksamhet – t ex är kulturskolan med på kommunens sommarläger, där 150 barn får prova på olika aktiviteter.
- Bland andra projekt är just nu ett integrationsprojekt aktuellt, där man tillsammans med ett flyktingboende i kommunen ska arbeta med foto och film.
- Sammanlagt har kulturskolan runt 250 % tjänstetrymme, fördelat på tio personer. Små tjänster alltså, en del på 16%.

– och med nyfikenhet på kulturen, menar Maria. Samarbetena fungerar fint, inte minst med skolorna – några i kulturskolans personal jobbar också på skolorna, och de kontakterna ger fina möjligheter, påpekar Maria. Inte minst som gymnasiet i lilla Åtvidaberg faktiskt har musik- och dansprofil, och det finns ambitioner att starta musikprofil i grundskolan också.

– Och sedan har Bild och form deltagit i konstföreningens utställningar, vi samarbetar med muséet Brukskultur som ligger här intill, och på biblioteket har vi småkonserter där våra elever får spela. Snart flyttar biblioteket till nya lokaler här under, man bygger ett kulturcentrum, och Kulturskolan finns mitt i det. Så just nu tycker jag att det finns en stor möjlighet för kulturskolan att växa.

Uppdraget att förnya och bredda syns också i verksamheten: i Slöjdklubben, som görs i samarbete med den

lokala hemslöjdsföreningen, i Bild och form och ett återvinningsprojekt. Där är idén att bygga instrument av skräp. I slutändan kan det nog bli musik av det, med en orkester, hoppas Maria.

Av drygt hundra inskrivna elever går en tredjedel på dans, och så möter kulturskolan unga utanför kurserna, i lovverksamhet och projekt, till exempel i samarbete med ett asylboende i kommunen.

Kulturskolan är knappt fyra terminer gammal. Man har alltså inte kunnat gå i den så länge, men om sju- och åttaåringarna som är med nu fortsätter, och nya kommer till, kan nog verksamheten växa rejält, hoppas Maria.

UTE I FOAJÉN träffar jag Frida, som säger att hon saknar att spela fiol. Hon gjorde det förut, men när läraren försvann till Göteborg kom ingen ny. Då gick hon över till piano och nu ska hon ha sin första lektion för hösten, för antligen har →

Kulturskolan i Åtvidaberg lagar efter läge – för att det skulle fungera för den här gruppen i bild och form behövde barnen någon att gå med, så verksamhetsledaren Maria Gullqvist hämtar dem vid skolan.

det kommit en ny pianolärare – det var samma sak där, en tjänstledighet stoppade lektionerna.

Skapa med teknik-kursen tog slut efter en termin, för att det var svårt att hitta samarbetspartners.

Det blir känsligt när resurserna och tjänsterna är små, ofta hänger verksamheten på en person. Totalt har kulturskolan tjänsteutrymme på ungefär två och en halv tjänst, fördelat på tio personer.

– På musiksidan haltar vi

»På musiksidan haltar vi lite, men vi har många instrument och hoppas få till ensemblespel till våren«

MARIA GULLQVIST

lite, men vi har många instrument och hoppas få till ensemblespel till våren. Vi vill ju erbjuda en bred och bra musikverksamhet, säger Maria.

BARNEN SOM promenerade hit har samlats i i foajéns soffor. De får frukt, och Maria visar bilder av Hieronymus Bosch, för att inleda både samlingen och

ett nytt tema: monster.

– Vad tänker ni på när jag säger konst?

»Man kan måla tavlor«, säger någon. »Det är fantasi,

man kan göra monster som är fantasi«, säger en annan.

Bilderna är lite läskiga, men de pratar om dem – kolla, här har han målat en fågel, fast med ett annat djurs huvud – och sedan, inne i bild och form-salen, får de ritkol. Maria visar hur man kan använda det, och snart är det monster på papperen, svärta på händerna och stark koncentration i rummet. De går vidare med att rita på dukar på väggarna. Nästa torsdag fortsätter skapandet, och nästa igen, med färger och lera och film.

Efter en inledande promenad, förstås. ■

STUDY ALONG

**Två nya
kulturskolor
Värmdö och
Tyresö**

Det enda verksamhetssystem ni behöver

En helhetslösning som tar hand om alla de digitala behov ni som kultur- eller musikskola har. Ersätter alla IT-system ni idag nyttjar oavsett om du är elev, målsman, pedagog, admin, chef eller invånare i kommunen.

Kurskatalog

- Webbanmälan med tydlig överblick över utbudet
- Boka och betala direkt (kort/faktura)
- Tillgängliggör kultur- eller musikskolan

Adminverktyg

- Schema
- Närvarohantering
- Elevlista
- Kursadministration

Lärplattform

- iRum© - digitala klassrum
- Kommunera med elever, målsmän och kollegor
- Ladda upp, förvara och dela material
- Lagligt och reklamfritt

Undervisningsmaterial

- Tusentals videolektioner skapat av pedagoger, musiker och artister
- Pedagogisk mediaspelare
- Nya videolektioner varje vecka

Ingen installation eller nedladdning, inga förvaltnings- eller utvecklingskostnader, fri uppdatering - allt tillgängligt via ett enda login.

Avs:
Kulturskolerådet
Hornsgatan 103
117 28 Stockholm

Posten
**Klimat-
ekonomisk**
Posttidning

4Sound är **Sveriges ledande musikkedja** med 19 butiker i hela landet, från Umeå i norr till Malmö i söder.

Personlig service för dig som jobbar med utbildning och institution.

Vi erbjuder

- **Personlig service**
- **Kostnadsfri behovsanalys och offerering**
- **Marknadsledande varumärken**
- **Europaanpassande priser**
- **Snabba och trygga leveranser**

Kontakta oss på **skola@4sound.se** eller tel. 0770 - 11 05 00 så hjälper vi dig vidare.
www.4sound.se

Välkommen in till våra butiker

Gävle / Göteborg / Jönköping / Karlstad,
Kristianstad / Linköping / Malmö / Norrköping
/ Nyköping / Örebro / Stockholm Fridhemsplan
/ Stockholm Söder/ Stockholm Slagverket /
Sundsvall / Täby / Umeå / Uppsala / Västerås
Växjö

4SOUND
Let's play!